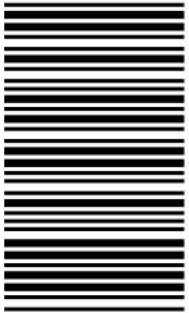

کد کنترل

318

A

318A

آزمون ورودی دوره دکتری (نیمه متمرکز) - سال ۱۴۰۰

دفترچه شماره (۱)

صبح جمعه

۹۹/۱۲/۱۵

«اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می شود.»

امام خمینی (ره)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

رشته فقه و مبانی حقوق اسلامی - (کد ۲۱۳۰)

مدت پاسخ گویی: ۱۲۰ دقیقه

تعداد سؤال: ۹۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سؤالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی: - زبان عربی - فقه - اصول	۹۰	۱	۹۰

استفاده از ماشین حساب مجاز نیست.

این آزمون نمره منفی دارد.

* داوطلب گرامی، عدم درج مشخصات و امضا در مندرجات جدول ذیل، به منزله عدم حضور شما در جلسه آزمون است.

اینجانب با شماره داوطلبی با آگاهی کامل، یکسان بودن شماره سندلی خود را با شماره داوطلبی مندرج در بالای کارت ورود به جلسه، بالای پاسخ نامه و دفترچه سؤالات، نوع و کد کنترل درج شده بر روی دفترچه سؤالات و پائین پاسخ نامه ام را تأیید می نمایم.

امضا:

■ ■ عین الأنسب للجواب عن الترجمة أو التعريب أو المفهوم (۱-۱۰)

۱- عین الصحیح:

- ۱) ﴿كَلَّ شَيْءٌ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾: هر چیزی نزد او به مقداری وجود دارد!
 - ۲) ﴿تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾: مرا با مسلمانان بمیران و به صالحان پیوند ده!
 - ۳) ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾: قطعاً ما قرآنی عربی را نازل کردیم شاید شما تعقل کنید!
 - ۴) ﴿وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ، إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾: و نباید کلامشان تو را اندوهگین کند زیرا تمامی عزت از آن خداست!
- ۲- « وَ تَدَقُّ فِي مَرَأَى الرَّعِيَةِ عُنُقَهُ لِيَمُوتَ مَوْتَ الْمَجْرِمِينَ مُذَالًا! »:
- ۱) گردن او را در برابر چشمان رعیت می زنی تا همانند مجرمان، خوار و ذلیل بمیرد!
 - ۲) گردن او را در برابر دیدگان رعیت قطع می کنی، تا همانند خدمتکاران مجرم بمیرد!
 - ۳) در دید رعیت گردن تو باریک است، برای اینکه افراد پست همانند مجرمها می میرند!
 - ۴) با گردن دراز آیینیه های مردم را خرد می کنی، تا مجرمان به هنگام مرگ با ذلت بمیرند!
- ۳- « تَوَمَّلْ أَنْ أُؤُوبَ لَهَا بَنُهَبٍ وَ لَمْ تَعْلَمْ بِأَنَّ السَّهْمَ صَابِئًا! »:
- ۱) امیدوار است که همراه غنایم نزد او بازگردم و نمی داند که تیر در من کارگر افتاده است!
 - ۲) آرزوی وی اینست که برای او با غارتی بیایم و حال اینکه نمی داند تیر او به هدف خورده است!
 - ۳) به خود امیدواری می دهد که رجعت من همراه غنایم باشد ولی خبر ندارد که تیرها از کار افتاده است!
 - ۴) بازگشت من با دستان پر برای او از جمله احلام وی است درحالی که خبر ندارد تیری مرا هدف قرار داده است!

۴- « خَلْفَ لَنَا عَرَبُ الْجَاهِلِيَّةِ تَرَاتُماً كَبِيراً مِنَ الْأَمْثَالِ وَ هِيَ عِبَارَاتٌ تُضْرَبُ فِي حَوَادِثٍ مُشْبِهَةٍ لِلْحَوَادِثِ الْأَصْلِيَّةِ الَّتِي جَاءَتْ فِيهَا! »:

(۱) مؤلفان عصر جاهلی میراث کبیری از مثلها را برایمان بجا می‌گذارند، و ضرب‌المثلها عبارتهایی هستند که در مناسبتهای مشابه ذکر می‌شوند!

(۲) عرب جاهلی ضرب‌المثلهای بسیاری را بعنوان میراث ادبی بجای نهاده است، این مثلها در حوادث مشابه که حوادث اصلی را بخاطر می‌آورند ذکر می‌شوند!

(۳) نوشته‌های عربی دوره جاهلی میراث عظیمی از ضرب‌المثلها را از خویشتن بجای گذاشته‌اند، و این ضرب‌المثلها در حوادث شبیه به حوادث اصلی مربوط به همان مثل بکار می‌روند!

(۴) عربهای دوره جاهلی میراثی بزرگ از مثلها را برای ما باقی گذاشته‌اند، و این مثلها عبارتهایی هستند که در مورد حوادثی مشابه حوادث اصلی که درباره آنها سخن رفته بکار برده شده‌اند!

۵- « وَ الشَّيْبُ يَنْهَضُ بِالشَّبَابِ كَأَنَّهُ لَيْلٌ يَصْبِحُ بِجَانِبِهِ نَهَارًا! ». الأقرَبُ مِنْ مَعْنَى الْبَيْتِ:

(۱) مرا برف باریده بر پرزاع نشاید چو بلبیل تماشای باغ!

(۲) شادی مکن از زادن و شیون مکن بر مرگ زین گونه بسی آمد و زین گونه بسی رفت!

(۳) فلا جزع إن فرّق الدّهر بيننا و كلّ فتى يوماً به الدّهر فاجع!

(۴) ينال الفتى في عيشه و هو جاهل و يكدي الفتى في دهره و هو عالم!

۶- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

(۱) إِلَيَّ أَيُّهَا الْمُحَنِّكَ يَعُودُ الْأَمْرُ كُلُّهُ!؛ به من که صاحب تجربه‌ام همه موضوع مربوط می‌شود!

(۲) الْقِرَاءَةُ فَتُبَاحِثُ مِنَ آيَاتِ النَّجَاحِ!؛ خواندن همزمان با مباحثه از ابزارهای موفقیت است!

(۳) أَسَاعِدُنِي فِي النَّائِبَاتِ وَ أَظْلَمَكَ؟ كَلًّا!؛ آیا در سختیها به من کمک می‌کنی تا به تو ستم کنم؟ هرگز!

(۴) صَبْرِكَ وَ تَصَلُّ إِلَى أَهْدَاكَ السَّامِيَةَ مِنْ أَسْبَابِ فَرْحِي!؛ پایداریت تا زمانی که به هدفهایت برسی، از علل خوشحالی من است!

۷- « الْعَوَانُ لَا تَعَلَّمُ الْخِمْرَةَ! ». يَدُلُّ الْمَثَلُ عَلَى أَنَّ

(۱) الشَّيْخُ لَا يَتَعَلَّمُ مِنَ النَّأْثِيِّ!

(۲) الْمَرْأَةُ الْمَسْنَةُ لَا تَحْتَاجُ إِلَى لِبْسِ السِّتْرِ!

(۳) الْإِنْسَانُ الْمُحَنِّكَ لَا يَحْتَاجُ أَنْ يَتَعَلَّمَ الْمَبَادِي!

(۴) الْإِنْسَانُ الْخَبِيرُ لَا يَحْتَاجُ إِلَى مَنْ يَعْلَمُهُ الشَّيْءَ الَّذِي يَتَّقُهُ!

- ٨- «در سال ٨ هجری نقض عهد قریشیان سبب شد لشکر اسلام بطرف مکه حرکت کند و بدون درگیری وارد این شهر شود و مردمانش با پیامبر (ص) بیعت کنند!»:
- ١) فی السنة الثامنة من الهجرة نقضت قریش لمعاهدتها و سبب هذا الأمر تحرك جيش الإسلام باتجاه مكة و دخل هذه المدينة بدون حرب و بايع الأهالي النبي (ص)!
- ٢) فی السنة الثامنة من الهجرة أدى نقض قریش لمعاهدتها إلى أن يتحرك جيش المسلمين باتجاه مكة و يدخل هذه المدينة دون معركة و يبايع أهاليها النبي (ص)!
- ٣) عندما نكث أهالي قریش عهدهم فی السنة الثامنة الهجرية تحرك جيش المسلمين نحو مكة و دخل البلد دون معركة و أخذ الأهالي يبايعون النبي (ص)!
- ٤) عندما نكثت قریش عهدها سبب الأمر أن يتحرك جيش الإسلام نحو مكة و أن يدخل هذا البلد بلحرب و الأهالي بايعوا النبي (ص)!
- ٩- «در دو قرن دهم و یازدهم بار دیگر توجه و علاقه به شناخت اسلام و تفکرات اسلامی در اروپا زنده شد!»:
- ١) فی قرنی العاشر و الحادي عشر تجددت الحياة للمرة الثانية للاهتمام بمعرفة الأفكار الإسلامية فی أوروبا!
- ٢) أخذت الحياة تدبّ فی أوروبا لثاني مرة منذ القرنين العاشر و الحادي عشر لمعرفة الإسلام و الأفكار الإسلامية!
- ٣) فی القرنين العاشر و الحادي عشر دبت الحياة مرة أخرى فی الاهتمام بمعرفة الإسلام و الأفكار الإسلامية فی أوروبا!
- ٤) أخذت الحياة تتجدد منذ قرنی العاشر و الحادي عشر فی أوروبا مرة أخرى للاهتمام بمعرفة الإسلام و الأفكار الإسلامية!
- ١٠- «موفقیت طرح توسعه روستایی و حمایت از معلولین و آموزش بهداشت، همگی بستگی به وجدان کاری هر فردی دارد!»:
- ١) نجاح منشور التنمية الريفية و دعم المعاقين و التنقيف الصحي كلها يرتبط بالضمير المهني لكل إنسان!
- ٢) إن النجاح لمنشور التوسعة الريفية و حماية المعاقين و تعليم الصحة كلها ترتبط بضمير المهني للأفراد!
- ٣) توفيق مشروع تنمية الريف و حماية المعوقين فی العمل و التعليم الصحي يرتبط جميعاً بضمير كل الأفراد!
- ٤) إن التوفيق فی مشروع التوسعة للأرياف و حماية المعوقين عن العمل و تنقيف الصحة ترتبط جميعها بضمير الأفراد!

■ ■ عین المناسب للجواب عن التشكيل (١١-١٣)

١١- عین الخطأ:

- (١) قال نَوْفٌ: و عَقَدَ لِلْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي عَشْرَةِ آلَافٍ، و لَقِيَ بِنِ سَعْدِ رَجْمَهُ اللهُ فِي عَشْرَةِ آلَافٍ،
- (٢) و لِأَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ فِي عَشْرَةِ آلَافٍ، و لِغَيْرِهِمْ عَلَى أَعْدَادٍ أُخْرٍ،
- (٣) و هُوَ يُرِيدُ الرَّجْعَةَ إِلَى صِفِّينَ، فَمَا دَارَتِ الْجُمُعَةُ حَتَّى ضَرَبَهُ الْمَلْعُونُ ابْنَ مُلْجَمٍ لَعْنَهُ اللهُ،
- (٤) فَتَرَجَعَتِ الْعَسَاكِرُ فَكُنَّا كَأَغْنَامٍ فَقَدَتْ رَاعِيَهَا تَخْتَطِفُهَا الذَّنَابُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ!

١٢- عین الخطأ:

- (١) فِي دَاخِلِ هَذِهِ الْمَدِينَةِ كَنِيسَةٌ عَظِيمَةٌ بُنِيَتْ عَلَى اسْمِ بَطْرَسَ و بُولُسَ الْحَوَارِيِّينَ،
- (٢) و هُمَا فِي قَبْرَيْنِ. و طُولُ هَذِهِ الْكَنِيسَةِ ثَلَاثُمِائَةَ ذِرَاعٍ و عَرْضُهَا مِائَتَا ذِرَاعٍ،
- (٣) و ارْتِفَاعُ سَمَكِهَا مِائَةٌ و خَمْسَةٌ عَشَرَ ذِرَاعًا، و أَرْكَانُهَا مِنْ نَحَاسٍ مُفْرَعٍ،
- (٤) و سَمَكُهَا كَذَلِكَ مُغَطَّى بِالنَّحَاسِ الْأَصْفَرِ، و أَسْوَاقُ الْمَدِينَةِ مَفْرُوشَةٌ بِالرُّخَامِ الْأَبْيَضِ و الْأَزْرَقِ!

١٣- عین الخطأ:

- (١) إِنَّ أَصْحَابَ الْمَصَالِحِ و الْمَارِبِ و الْمُتَطَلِّعِينَ إِلَى السُّلْطَةِ لَا يَجِدُونَ أَيَّ سَبِيلٍ،
- (٢) إِلَى الْوُصُولِ إِلَى هَذِهِ التَّطَلُّعَاتِ إِلَّا عِبْرَ اسْتِثْلَابِ الْوَاقِعِ،
- (٣) بَعْضِ خُصُوصِيَّاتِهِ و التَّقْمُّصُ بِرَدَاءِ الشَّرْعِيَّةِ، و هَذَا لَا يَكُونُ إِلَّا،
- (٤) مِنْ خِلَالِ اسْتِيعَادِ الشَّرْعِيَّةِ و اتِّبَاعِ سِيَاسَةِ التَّفَرُّقَةِ بَيْنَ صُفُوفِ أَبْنَاءِ الْأُمَّةِ الْوَاحِدَةِ!

■ ■ عین المناسب للجواب عن الإعراب و التحليل الصرفي (١٤-١٨)

١٤- ﴿ قَلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَ زَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَ كُلَا مِنْهَا رِغْدًا حَيْثُ شِئْتُمَا ﴾. عین الخطأ:

- (١) آدَمُ: اسم تفضيل و ممنوع من الصرف؛ زوج: معطوف و مرفوع بالتبعية للمعطوف عليه ضمير أنت « البارز »
- (٢) أسكن: فعل و فاعله الضمير المستتر فيه وجوبًا تقديره « أنت »؛ و « أنت » البارز مؤكّد لفظي و مرفوع محلاً بالتبعية
- (٣) كلاً: فعل أمر و مهموز الفاء و مبني على حذف نون الإعراب؛ رِغْدًا: صفة لمصدر محذوف تقديره « أكلاً رِغْدًا » أو مصدر في موضع الحال تقديره « مستطيبين متهنئين »
- (٤) حيث: ظرف أو مفعول فيه للمكان و متعلقه فعل « كلاً »، أو بدل من الجنة و منصوب محلاً بالتبعية؛ شئتما: جملة فعلية و مضاف إليه و مجرور محلاً

- ١٥- « و لا تُضَيِّعَنَّ حَقَّ أَخِيكَ اِتِّكَالَاً عَلَى مَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَهُ، فَإِنَّهُ لَيْسَ لَكَ بِأَخٍ مِنْ أَضَعْتَ حَقَّهُ! ». عَيْنُ الْخَطَأِ:
- (١) تَضَيِّعَنَّ: فعل مضارع من باب تفعيل و معتلّ العين، مبنيّ على الفتح لوجود نون التوكيد، و فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً
- (٢) أُخٍ: من الأسماء الخمسة و مجرور بالكسرة بحرف الباء، بأخٍ: جار و مجرور و شبه الجملة خبر مقدّم لفعل « ليس » و منصوب محلاً
- (٣) أَضَعْتَ: فعل ماضٍ من باب إفعال و معتلّ و أجوف، فاعله الضمير البارز، و الجملة فعلية و صلة للموصول « من » و عائدها ضمير الهاء في « حَقَّهُ »
- (٤) بَيْنَ (بَيْنَكَ): ظرف غير متصرفٍ أو مفعول فيه للمكان و منصوب و متعلّقه محذوف، و شبه الجملة صلة للموصول « ما » و عائدها الضمير المستتر في المتعلّق المحذوف
- ١٦- « رَبِّهِ فَتِيَّةٌ دَعَوْتُ إِلَى مَا يورث المجدَ دائباً، فأجابوا! ». عَيْنُ الْخَطَأِ:
- (١) رَبِّ: حرف جرّ شبيهه بالزائد، رَبِّهِ: جار و مجرور و متعلّقهما محذوف؛ فتية: تمييز و منصوب
- (٢) دَعَوْتُ: فعل ماضٍ للمتكلم وحده، فاعله الضمير البارز، و الجملة فعلية و خبر للمبتدأ ضمير الهاء في « رَبِّهِ »
- (٣) يورث: مضارع من باب إفعال، معتلّ و مثال، فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً، و الجملة فعلية و صلة للموصول « ما »
- (٤) أجابوا: ماضٍ من باب إفعال، معتلّ و أجوف و له الإعلال بالقلب، مبني على الضمّ، فاعله ضمير الواو البارز، و الجملة فعلية
- ١٧- « و ما كلٌّ من يُبْدي البشاشة كائناً أَخاك إذا لم تُلْفِهْ لك منجداً! ». عَيْنُ الْخَطَأِ:
- (١) تُلْفِهْ: فعل مضارع من باب إفعال، و من أفعال القلوب لليقين، فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً، و ضمير الهاء مفعول به أول، و « منجداً » مفعول به ثانٍ
- (٢) كائناً: مشتق و اسم فاعل (مصدره: كون) و من النواسخ، اسمه الضمير المستتر فيه تقديره « هو » و خبره « أَخا » و منصوب بالألف
- (٣) ما: حرف شبيهه « ليس » و من النواسخ، اسمه « كلٌّ » و خبره « كائناً » و « أَخا » خبر « كائناً » و منصوب بالألف
- (٤) يُبْدي: فعل مضارع من باب إفعال، فاعله الضمير المستتر، و « البشاشة » مفعول به أول و « كائناً » مفعول به ثانٍ له

- ١٨- « أخلّائي و أحبائي ذروا من حُبّه ما بي مريض العشق لا يبرى و لا يشكو إلى الراقي ». عَيْن الخطأ:
- (١) أخلّاء: جمع تكسير (مفردة: خليل، مذكّر)، معرب و ممدود و ممنوع من الصرف، منادى مضاف و منصوب بفتحة مقترنة
- (٢) ما: موصول عامّ، مفعول به و في محلّ نصب. بي: جار و مجرور و مع متعلّقهما المحذوف، شبه جملة و صلة للموصول « ما »
- (٣) ذروا: فعل أمر للمخاطبين، مجرد ثلاثي، معتل و أجوف (له إعلال القلب)، فاعله ضمير الواو البارز، و الجملة فعلية و جواب للنداء
- (٤) يبرى: مضارع، مجرد ثلاثي، و أصله مهموز اللام، فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره « هو » و الجملة فعلية و خبر للمبتدأ « مريض »

■ ■ عَيْن المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (١٩-٣٠)

- ١٩- عَيْن الخطأ عن دخول نون التوكيد على الأفعال:
- (١) يا رجال؛ هل تنهون عن خلق و تأتن بملئه!
- (٢) فينّ بعهدك حيثما عاهدت امرأ!
- (٣) ألا ليت الغافلات يخرجنان عن طريق الغي!
- (٤) و الله لسوف أخدمك برغبة!
- ٢٠- عَيْن ما يدلّ على دفعات وقوع الفعل:
- (١) جبن المرء جبنه!
- (٢) لعب الطفل لعبة!
- (٣) جهل القارئ جهله!
- (٤) حسن الصديق حسنة!
- ٢١- عَيْن ما ليس فيه من ملحقات الجمع السالم للمذكّر:
- (١) ﴿ و ما أدراك ما عليون ﴾
- (٢) ﴿ عن اليمين و عن الشمال عزيز ﴾
- (٣) ﴿ و ما يعقلها إلا العالمون ﴾
- (٤) ﴿ الذين جعلوا القرآن عضين ﴾
- ٢٢- عَيْن عائد الصلّة ضميراً بارزاً:
- (١) هي الدنيا، من رفعته ارتفع!
- (٢) العاقل هو الذي يتعظ بأمثولات الدهر!
- (٣) أين جاري الذي كان رفيق أيامي!
- (٤) إقرأ البيتين اللذين قد جاءا في هذه الصفحة!
- ٢٣- عَيْن الصحيح (في عمل اسم الفاعل):
- (١) الناسون العيوب فائزون!
- (٢) يا مُمدّاً يدي؛ لا تتركها!
- (٣) الغيوم السوداء ممطرة الأمطار!
- (٤) قائل أنت كلمات لست عاملاً بها!
- ٢٤- عَيْن « ان » حرفاً عاملاً:
- (١) أنما يشغل عن الآمال الدنيوية من يرى الجنة و النار أمامه!
- (٢) ان يكاد ليبعد عن نفسه التخاذل لما تأمل في عواقبه!
- (٣) ان التقوى كمركب ذلول، يوصل أهله إلى الجنة!
- (٤) ان الدنيا إلا دار فناء و الآخرة دار بقاء!

۲۵- عین الصحیح (عن التوكید):

- ۱) غيّرت مكان المقاعد كلّه في صالة الاستقبال!
- ۲) ذهب الحاجّ أجمع كلّهم لزيارة بيت الله الحرام!
- ۳) علّقت هاتين اللّوحتين كليهما على جدار غرفتنا!
- ۴) إنّ معلّمتنا نفسها قد زرعت بذور الأمل في قلوبنا!

۲۶- عین الخطأ:

- ۱) يوم الجمعة صمت!
- ۲) يوم الجمعة صمت فيه!
- ۳) يوم الجمعة صمته!
- ۴) يوم الجمعة صمت!

۲۷- عین العبارة التي تختلف عن بقية العبارات (في العامل و المعمول):

- ۱) سأل و أجبته المعلم!
- ۲) حیّوني و حیّيتُ الأصدقاء!
- ۳) أحبّني و أكرماني أبواهما!
- ۴) أعطيتُ و بخلوا إخواننا!

۲۸- عین الجواب الذي يكون « عسى » فيه من أفعال المقاربة فقط:

- ۱) عسى أن ينجح الطالب في الامتحان!
- ۲) ﴿ عسى أن يبعثك ربك مقاماً محموداً ﴾
- ۳) عسى أن ينجحوا الطالب في الامتحان!
- ۴) ﴿ عسى أن تكرهوا شيئاً و هو خير لكم ﴾

۲۹- عین ما يجوز فيه تقديم الحال:

- ۱) زميلي ناجح ساعياً!
- ۲) هو صديقي مجتهداً!
- ۳) ما أحسن الطالب ساعياً!
- ۴) لا تعثوا في الأرض مفسدين!

۳۰- عین ما يجب نصب المستثنى:

- ۱) ما لي إلا آل أحمد شيعة!
- ۲) ﴿ و من يغفر الذنوب إلا الله ﴾
- ۳) تغيّرت أخلاق الناس إلا صديقك!
- ۴) ﴿ و لا يلتفت منكم أحد إلا أمرتكم ﴾

۳۱- بنابر نظر شهيد ثاني در ودیعه، حکم تقارن ايجاب و قبول کدام است؟

- ۱) مطلقاً واجب است.
- ۲) مطلقاً واجب نیست.
- ۳) در صورتی که قبول قولی باشد واجب است.
- ۴) در صورتی که قبول فعلی باشد واجب است.

۳۲- کدام مورد موافق نظر شهيد اول در باب اثر تخلف شرط فعل است؟

- ۱) در صورت تعذر اجبار ممتنع، حق فسخ را برای شرط کننده ثابت می کند.
- ۲) در صورت عدم فسخ از سوی شرط کننده، اجبار ممتنع ممکن می شود.
- ۳) فقط شرط کننده را مخیر بین فسخ و امضای عقد قرار می دهد.
- ۴) شرط کننده را مخیر بین اجبار ممتنع و فسخ عقد قرار می دهد.

۳۳- در صورتی که مدعی علیه، منکر دعوی شود قاضی در چه صورت می تواند به علم خود حکم کند؟

- ۱) مطلقاً می تواند حکم کند.
- ۲) مطلقاً نمی تواند حکم کند.
- ۳) در صورتی که علم در مکان ولایت او حاصل شده باشد.
- ۴) در صورتی که علم در حال ولایت او حاصل شده باشد.

- ۳۴- در صورتی که مضمون له، منکر قبض از ضامن باشد آیا شهادت مضمون عنه، علیه مضمون له پذیرفته می شود؟
 (۱) مطلقاً پذیرفته نمی شود، چون در اینجا بدهکار است. (۲) مطلقاً پذیرفته می شود، چون خارج از دعواست.
 (۳) در صورت تصدیق ضامن پذیرفته می شود. (۴) در صورت عدم تهمت پذیرفته می شود.
- ۳۵- براساس نظر شهیدین در مورد خیار اشتراط، کدام مورد تکمیل کننده عبارت زیر است؟
 «و لو شرط غیر السائغ»
 (۱) بطل الشرط و أ بطل العقد مطلقاً
 (۲) بطل الشرط و لم یبطل العقد مطلقاً
 (۳) بطل الشرط و أ بطل العقد فی کل شرط یخالف مقتضی العقد
 (۴) بطل الشرط و أ بطل العقد فی کل شرط یؤدی إلى جهالة العوضین
- ۳۶- یجوز الاکل مما یمرّ به من ثمرة النخل و الفواکه و الزرع
 (۱) بشرط القصد و کثرة الثمرة
 (۲) بشرط عدم القصد و عدم علم الکراهة
 (۳) بشرط عدم القصد و عدم الافساد
 (۴) بشرط عدم ظن الکراهة و کون الثمرة على الشجرة
- ۳۷- با توجه به عبارت «و لو قال الکفیل: لا حق لک، حلف المستحق» چه کسی باید قسم بخورد؟
 (۱) مکفول علیه (۲) مکفول له (۳) کفیل (۴) مکفول
- ۳۸- کدام مورد در خصوص «رجوع از شهادت» درست است؟
 (۱) قبل یا بعد از صدور حکم، مطلقاً بی اثر است.
 (۲) در مسائل مالی، موجب منتفی شدن حکم است.
 (۳) قبل از حکم، مانع صدور و بعد از حکم مانع اجراست.
 (۴) در امور کیفری، قبل از اجرای حکم، موجب سقوط مجازات است.
- ۳۹- بنابر نظر شهید ثانی در عقد حواله، رضایت چه کسانی شرط است؟
 (۱) محیل و محتال
 (۲) محیل و محال علیه
 (۳) محتال و محال علیه
 (۴) محیل، محتال و محال علیه
- ۴۰- کدام مورد طبق نظر شهیدین در خصوص شهادت کافر درست است؟
 (۱) شهادت ذمی مطلقاً پذیرفته است و شهادت حربی مردود.
 (۲) شهادت کافر مطلقاً پذیرفته نیست، علیه مسلمان و یا هم مسلک خود.
 (۳) شهادت ذمی علیه مسلمان پذیرفته نیست و علیه هم مسلک خود پذیرفته است.
 (۴) شهادت کافر اعم از حربی و ذمی علیه مسلمان پذیرفته نیست و علیه هم مسلک خود پذیرفته است.
- ۴۱- چنانچه مردی از دنیا برود و بازماندگان او، زوجه و پدر و مادر و دو برادر ابوینی باشند حکم میراث او کدام است؟
 (۱) $\frac{1}{4}$ زوجه و $\frac{1}{3}$ مادر و باقیمانده برای پدر و مادر به نسبت سهام
 (۲) $\frac{1}{4}$ زوجه و $\frac{1}{6}$ مادر و باقیمانده برای همه ورثه به نسبت سهام
 (۳) $\frac{1}{8}$ زوجه و هر کدام از پدر و مادر $\frac{1}{3}$ و باقیمانده برای پدر
 (۴) $\frac{1}{4}$ زوجه و $\frac{1}{6}$ مادر و باقیمانده برای پدر

- ۴۲- حکم اخذ به شفعه برای شریک غایب و سفیه کدام است؟
 (۱) برای سفیه ثابت است و برای غایب ثابت نیست.
 (۲) برای غایب ثابت است و برای سفیه ثابت نیست.
 (۳) برای هیچ کدام ثابت نیست.
 (۴) برای هر دو ثابت است.
- ۴۳- کدام گزینه در باب «وصیت تملیکی» درست است؟
 (۱) وصیت به مال موقوفه درست است.
 (۲) وصیت به مال غیر موجود درست نیست.
 (۳) وصیت به مال مجهول الوصف درست است.
 (۴) وصیت به کسر نامعلومی از مال درست نیست.
- ۴۴- حکم مسئله «لو حاز الأجير الخاص شيئاً من المباحات بنية التملك....» کدام است؟
 (۱) ملكه الاجير و يدفع اجرة المثل الى المستأجر عن المدة الفائتة.
 (۲) ملكه المستأجر؛ لأن عمل الاجير الخاص للمستأجر في الوقت المختص.
 (۳) ملكه الاجير و لا يجب عليه دفع شيء الى المستأجر؛ لأن الحيازة ليس لها اجرة في العادة.
 (۴) ملكه المستأجر و يتخير بين فسخ عقد نفسه؛ لفوات بعض المنافع التي وقع عليها العقد و بين ابقائه.
- ۴۵- در خصوص «اقرار» کدام مورد تکمیل کننده عبارت زیر است؟
 «فلو قال: له على مائة الاتسعين فهو إقرار..... و لو قال الاتسعون فهو إقرار.....»
 (۱) بعشرة - بتسعين (۲) بعشرة - بمائة
 (۳) بتسعين - بعشرة (۴) بمائة - بعشرة
- ۴۶- ملکیت مقترض نسبت به مال قرض داده شده در چه صورت محقق می شود و چه اثری در برگرداندن عین یا مثل آن مال بر فرض وجود عین آن مال دارد؟
 (۱) با وقوع عقد قرض - باید خود عین را برگرداند.
 (۲) با قبض مقترض - می تواند مثل آن را برگرداند.
 (۳) پس از اذن مقترض - باید خود عین را به مقترض برگرداند.
 (۴) با تصرف مقترض - می تواند خود عین یا مثل آن را برگرداند.
- ۴۷- کدام گزینه کامل کننده عبارت زیر است، چرا؟
 «لو شرط الرهن كون مورد الرهن مبيعاً.....»
 (۱) صح الرهن و البيع؛ لأن الشرط سائغ
 (۲) صح الرهن بخلاف البيع؛ لانه لا يجوز بيع الرهن
 (۳) صح البيع بخلاف الرهن؛ لأن البيع عقد مستقل
 (۴) بطل الرهن و البيع؛ لأن الرهن لا يؤقت و البيع لا يعلق
- ۴۸- مقصود از «ذلك» در عبارت «و ألحق المصنف بذلك المكره على وجه يرتفع قصده اصلاً» کدام است؟
 (۱) بيع المختار
 (۲) بيع الفضول
 (۳) بيع الغافل
 (۴) بيع المكره بعد زوال الكراهة
- ۴۹- با توجه به اینکه عقد وکالت، عقد جایز است نظر شهید اول در مورد حکم تنجیز عقد و تعلیق تصرف کدام است؟
 (۱) لازم است. - صحیح نیست.
 (۲) لازم نیست. - صحیح است.
 (۳) لازم است. - صحیح است.
 (۴) لازم نیست. - صحیح نیست.
- ۵۰- مقصود از «معینه» و «مطلقه» در عقد اجاره در عبارت زیر کدام است؟
 «لايجوز اسقاط المنفعة المعينه و يجوز اسقاط المطلقة»
 (۱) منفعت غالب عین معین در عقد - تمام منافع و لو بدون ذکر در عقد
 (۲) منفعت متعلق به عین معین در خارج - منفعت کلی متعلق به ذمه مؤجر
 (۳) یک منفعت معین از چند منفعت بر ذمه مؤجر - مطلق منافع مربوط به عین مستأجره
 (۴) منفعت معین عرفی از چند منفعت عین مستأجره - مطلق منافع مربوط به عین مستأجره

- ۵۱- نظر شهید ثانی در صورت انفساخ عقد مضاربه و عدم ظهور ربح، نسبت به اجرت المثل برای عامل کدام است؟
 (۱) ثابت است مطلقاً.
 (۲) ثابت نیست مطلقاً.
 (۳) در صورت انفساخ عقد از غیرمالک، ثابت است.
 (۴) در صورت انفساخ عقد از طرف مالک و عامل، ثابت است.
- ۵۲- در صورتی که موصی برای موصی له وصیت به جزء یا سهم و یا شیئی از اموالش کند به ترتیب چه مقدار از اموال او به موصی له داده می شود؟
 (۱) عشر - ثمن - سدس
 (۲) ثمن - سدس - عشر
 (۳) سدس - عشر - ثمن
 (۴) عشر - سدس - ثمن
- ۵۳- نظر شهید اول و دوم در متن لمعه و شرح در مورد شرطیت علم به عوض و علم به عمل در عقد جعاله به ترتیب کدام است؟
 (۱) اشتراط علم به عمل و علم به عوض - اشتراط علم به عمل و عدم اشتراط علم به عوض
 (۲) اشتراط علم به عوض و عدم اشتراط علم به عمل - اشتراط علم به عمل و علم به عوض
 (۳) اشتراط علم به عمل و عدم اشتراط علم به عوض - اشتراط علم به عمل و علم به عوض
 (۴) عدم اشتراط علم به عمل و علم به عوض - عدم اشتراط علم به عمل و علم به عوض
- ۵۴- کدام گزینه در مورد لزوم به دنبال آوردن صیغه طلاق پس از خلع و مبارات بنا بر نظر شهید ثانی درست است؟
 (۱) صیغه طلاق در هر دو مورد خلع و مبارات لازم است.
 (۲) صیغه طلاق در هیچ کدام از خلع و مبارات لازم نیست.
 (۳) صیغه طلاق پس از صیغه خلع لازم است ولی پس از صیغه مبارات لازم نیست.
 (۴) صیغه طلاق پس از صیغه خلع لازم نیست ولی پس از صیغه مبارات لازم است.
- ۵۵- نظر شهید اول و دوم در مورد حکم سرقت میوه از روی درخت به ترتیب کدام است؟
 (۱) مطلقاً قطع ید ثابت نیست - مطلقاً قطع ید ثابت نیست.
 (۲) در صورتی که درخت داخل حرز باشد قطع ید ثابت است - مطلقاً قطع ید ثابت نیست.
 (۳) در صورتی که هتک حرز کرده باشد قطع ید ثابت است - در صورتی که داخل حرز باشد قطع ید ثابت است.
 (۴) مطلقاً قطع ید ثابت نیست - در صورتی که درخت داخل حرز باشد و هتک حرز کرده باشد قطع ید ثابت است.
- ۵۶- چرا دعوی هبه غیر مقبوضه مسموع نیست؟
 (۱) چون ملزم نیست.
 (۲) چون جازم نیست.
 (۳) چون مجهول است.
 (۴) چون به عقد جایز تعلق گرفته است.
- ۵۷- و لو ادعی المستعیر التلف حلف و لو ادعی الرد حلف
 (۱) المستعیر - المالك (۲) المالك - المالك (۳) المستعیر - المستعیر (۴) المالك - المستعیر
- ۵۸- در صورتی که عقد مساقات بعد از تعلق زکات واقع شود پرداخت زکات به عهده کیست؟
 (۱) عامل
 (۲) مالک
 (۳) مالک و عامل مشاعاً
 (۴) هر کس که سهمش به حد نصاب زکات برسد.
- ۵۹- حکم ضمان تلف عین معاراة بنا بر نظر شهید اول و شهید ثانی چیست؟
 (۱) ضمان مستعیر بنا بر نظر شهید اول و عدم ضمان مستعیر بنا بر نظر شهید ثانی
 (۲) عدم ضمان مستعیر بنا بر نظر شهید اول و ضمان مستعیر بنا بر نظر شهید ثانی
 (۳) عدم ضمان مستعیر بنا بر نظر شهیدین
 (۴) ضمان مستعیر بنا بر نظر شهیدین

- ۶۰- کدام گزینه در مورد رجوع از هبه، موافق با نظر شهید ثانی است؟
- (۱) لایصح الرجوع فی الهبة بعد التصرف مطلقاً.
 - (۲) یصح الرجوع فی الهبة مطلقاً قبل التصرف و بعده.
 - (۳) لایصح الرجوع فی الهبة لو تصرف الموهوب تصرفاً متلفاً أو مغیراً أو مانعاً من الرد و یصح إذا تصرف ناقلاً.
 - (۴) یصح الرجوع فی الهبة بعد الإقباض ما لم یتصرف الموهوب تصرفاً متلفاً للعین، أو ناقلاً للملك، أو مانعاً من الرد، أو مغیراً للعین.
- ۶۱- کدام گزینه در خصوص صحیح و اعم درست است؟
- (۱) نزاع صحیح و اعم در معنای مسببی معاملات جریان پیدا نمی کند.
 - (۲) بیشترین ثمره نزاع صحیح و اعم در معاملات ظاهر می شود و کمترین ثمره در عبادات.
 - (۳) وضع الفاظ در برابر معنای اعم ممکن نیست؛ چون موجب تبدل و تردید در حقیقت واحده است.
 - (۴) ثمره نزاع، صحت رجوع صحیحی و عدم صحت رجوع اعمی به اصالة الاطلاق در مورد قید محتمل است.
- ۶۲- کدام گزینه در مورد شهرت درست است؟
- (۱) شهرت فتوایی و شهرت روایی موجب ترجیح احد خبرین متعارضین می شود مطلقاً.
 - (۲) شهرت روایی موجب جبران خبر ضعیف السند و شهرت عملی موجب ترجیح احد خبرین متعارضین می شود.
 - (۳) شهرت عملی موجب جبران ضعف خبر ضعیف السند و شهرت روایی موجب ترجیح احد خبرین متعارضین می شود.
 - (۴) شهرت فتوایی، عملی و روایی هیچ کدام حجت نیستند اما تنها شهرت فتوایی موجب ترجیح احد خبرین متعارضین می شود.
- ۶۳- کدام گزینه در مورد شک در توصلی یا تعبدی بودن واجب درست است؟
- (۱) اصل بر تعبدی بودن است، بنابر ادله احتیاط و عدم دلیل بر بسنده کردن به واجب بدون قصد قربت.
 - (۲) اصل بر توصلی بودن است، به دلیل براهت از قصد قربت در موضع تردید.
 - (۳) اصل بر تعبدی بودن است، از باب رعایت حق مولویت خداوند.
 - (۴) اصل بر توصلی بودن است، بر پایه اطلاق مقامی.
- ۶۴- بنابر نظر مظفر کدام مورد در حجیت ظواهر شرط است؟
- (۱) ظن نوعی نزد عامه مردم
 - (۲) ظن فعلی به وفاق
 - (۳) اصالة عدم القرینه
 - (۴) عدم ظن به خلاف
- ۶۵- أما دلالة القضية الشرطية على الارتباط و وجود العلقة اللزومية بين الطرفين فالظاهر أنه
- (۱) بالوضع بحکم الترتب
 - (۲) بالوضع بحکم التبادر
 - (۳) بالاطلاق بحکم العلية المنحصرة
 - (۴) بالاطلاق بحکم مقدمات الحکمة
- ۶۶- چرا نمی توان از عبارت «فی الغنم السائمه زکاة» بر فرض پذیرش مفهوم وصف، عدم وجوب زکات ابل معلوفه را ثابت کرد؟
- (۱) لانه من قبیل مفهوم اللقب
 - (۲) لان الموضوع یجب ان یكون محفوظاً فی المفهوم
 - (۳) لان التقييد المستفاد من الوصف هو تقييد لِنفس الحکم
 - (۴) لانه لا دلالة على المفهوم بالقياس الى مورد افتراق الوصف عن الموصوف

- ۶۷- کدام مورد، دلیل بر حجیت قول لغوی است؟
 (۱) روایات دال بر رجوع به اهل خبره
 (۲) بناء عقلا بر لزوم رجوع به اهل خبره
 (۳) حکم عقل به وجوب رجوع جاهل به عالم
 (۴) اجماع عملی علماء بر اخذ به قول لغوی، اگر چه یک نفر باشد.
- ۶۸- کدام مورد در خصوص حُسن و قبح «تعظیم صدیق» و «تحقیر صدیق» درست است؟
 (۱) «تعظیم صدیق» علت تامه حُسن و «تحقیر صدیق» مقتضی قبح است.
 (۲) هیچ یک نه علت تامه و نه مقتضی حُسن و قبح اند.
 (۳) هر دو علت تامه حُسن و قبح اند.
 (۴) هر دو مقتضی حُسن و قبح اند.
- ۶۹- نظر مظفر در ثبوت مفهوم در صورتی که تقييد مستفاد از وصف، تقييد خود حکم یا تقييد موضوع حکم باشد کدام است؟
 (۱) ثبوت مفهوم در صورت اول و عدم ثبوت مفهوم در صورت دوم
 (۲) تنها در صورت دوم مفهوم ثابت است.
 (۳) وصف مطلقاً مفهوم ندارد.
 (۴) وصف مطلقاً مفهوم دارد.
- ۷۰- عبارت زیر برای اثبات چه امری است و کدام نتیجه را به دنبال دارد؟
 «إن اداة العموم باقية على ما لها من معنى الشمول لجميع افراد مدخولها فاذا خرج من مدخولها بعض الافراد بالتخصيص ... فلا تزال دلالتها على العموم باقية على حالها»
 (۱) حجیت عام مخصّص در باقی - مجازیت استعمال عام مخصّص در باقی
 (۲) مجازیت استعمال عام مخصّص در باقی - حجیت عام مخصّص در باقی
 (۳) حجیت عام مخصّص در باقی - حقیقت استعمال عام مخصّص در باقی
 (۴) حقیقت عام مخصّص در باقی - مجازیت استعمال عام مخصّص در باقی
- ۷۱- نظر مظفر و صاحب فصول در مورد واجب معلق به ترتیب کدام است؟
 (۱) استحاله - امکان توأم با وقوع
 (۲) امکان توأم با وقوع - استحاله
 (۳) استحاله - امکان بلاوقوع
 (۴) امکان بلاوقوع - امکان توأم با وقوع
- ۷۲- تمسک به آیاتی نظیر ﴿سارعوا الى مغفرة من ربكم﴾ به عنوان دلیل خارجی برای اثبات فوریت در واجبات با چه اشکالی از سوی مظفر روبه رو می شود؟
 (۱) تنافی وجوب فوریت با انحصار دلالت امر بر نسبت طلبیه
 (۲) بی معنا بودن مسارعه عبد به سوی مغفرت الهی
 (۳) لزوم مصادره به مطلوب
 (۴) لزوم تخصیص اکثر
- ۷۳- در دوران بین نسخ و تخصیص کدام گزینه درست است؟
 (۱) در ورود خاص بعد از وقت عمل به عام بی تردید حمل بر نسخ می شود.
 (۲) در ورود عام قبل از وقت عمل به خاص بی تردید حمل بر تخصیص می شود.
 (۳) در ورود عام بعد از وقت عمل به خاص دو احتمال نسخ و تخصیص مطرح شده و حمل بر نسخ ارجح است.
 (۴) در ورود خاص قبل از وقت عمل به عام دو احتمال نسخ و تخصیص مطرح شده و حمل بر تخصیص ارجح است.

- ۷۴- حجیت قیاس اولویت به کدام دلیل ثابت می شود؟
- ۱) از باب دلالت اقتضاء و اشاره، تعدی حکم ثابت می شود.
 - ۲) از باب حجیت ظواهر و فحوای خطاب، حجیت ثابت می شود.
 - ۳) مجرد اولویت موجب می شود تا حکم از موردش به غیر آن تعدی کند.
 - ۴) از باب حجیت ظواهر و دلالت مطابقیه لفظ، تعدی حکم ثابت می شود.
- ۷۵- در صورتی که وجه فعل معصوم معلوم باشد مثلاً بر او واجب باشد، آیا بر سایر مسلمین هم واجب است؟
- ۱) حداقل استحباب بر مسلمین ثابت می شود چون آن ها اسوه و الگو هستند.
 - ۲) ظهوری ندارد در وجوب بر مسلمین مگر اینکه معصوم تصریح به وجوب کند.
 - ۳) وجوب شامل همه مسلمین می شود چون معصوم در تکلیف یا سایر مسلمین اشتراک دارد.
 - ۴) تنها اباحه و مشروعیت آن بر مسلمین ثابت می شود چون اگر غیر شرعی بود معصوم مرتکب نمی شد.
- ۷۶- کدام گزینه در خصوص مفهوم غایت درست است؟
- ۱) در نبود قرینه، غایت، ظهور در قید حکم بودن دارد.
 - ۲) در صورتی که غایت، قید برای موضوع و محمول باشد مفهوم دارد.
 - ۳) غایت پس از «حتی» در مغیبا داخل و پس از «الی» خارج از مغیبا است.
 - ۴) دلالت غایت بر مفهوم به خودی خود ثابت نیست و تابع قرائن خاصه است.
- ۷۷- حکم ثبوت مفهوم حصر در مورد «الآ» بنابر سه وجه وصفیت، استثنائیت و ادات حصر بعدالنفی، به ترتیب کدام است؟
- ۱) بنابر وجه اول و دوم مفهوم ندارد ولی چنانچه از ادات حصر بعدالنفی باشد، مفهوم دارد.
 - ۲) بنابر وجه اول مفهوم ثابت نیست اما بنابر وجه دوم و سوم مفهوم ثابت است.
 - ۳) تنها در مورد «الآی استثنائیه» مفهوم ثابت است.
 - ۴) بنابر هر سه وجه «الآ» مفهوم دارد.
- ۷۸- بنابر نظر استدلال کنندگان به حدیث «الناس فی سعة ما لم یعلموا» با چه نقشی از کلمه «ما» استدلال بر برائت تمام است؟
- ۱) ما، نافی و موجب نفی علم باشد.
 - ۲) ما، شرطیه و موجب ثبوت جزا باشد.
 - ۳) ما، موصوله یا مصدریه ظرفیه باشد.
 - ۴) ما، مصدریه ظرفیه و موجب تحدید باشد.
- ۷۹- إن القول ب لامستند له یصلح لمعارضة أخبار و لا للخروج عن القاعدة الأولية للمتعارضین و هو التساقط.
- ۱) الاحتیاط - التوقف
 - ۲) التخییر - التوقف
 - ۳) التوقف - التخییر
 - ۴) التخییر - الاحتیاط
- ۸۰- بنابر نظر مظفر کدام گزینه در مفاضله و ترتیب بین مرجحات درست است؟
- ۱) مرجح جهتی بر مرجح صدوری و شهرت مقدم می شود.
 - ۲) مرجحات در عرض یکدیگر هستند و تنها مناطات لحاظ می شود.
 - ۳) هیچ ترتیبی بین مرجحات نیست و فقط شهرت بر دیگر مرجحات مقدم می شود.
 - ۴) با توجه به روایت مقبوله، ترتیب بین مرجحات در نظر گرفته می شود و یکی بر دیگری مقدم می شود.
- ۸۱- قاعده اولیه در صورتی که دو روایت با یکدیگر فقط در دلالت مطابقیه تعارض پیدا کنند و هیچ مرجحی در کار نباشد کدام است؟
- ۱) تساقط در هر دو دلالت مطابقیه و التزامیه
 - ۲) عدم حجیت در هر دو دلالت مطابقیه و التزامیه
 - ۳) تخییر در دلالت مطابقیه و حجیت در دلالت التزامیه
 - ۴) تساقط در دلالت مطابقیه و حجیت در دلالت التزامیه

- ۸۲- ما هو وجه تقديم الأدلة على الأصول على رأي الشيخ الانصاري؟
- (۱) المعارضة بين موضوع الاصل و الدليل
(۲) عدم اتحاد الموضوع بين الاصل و الدليل
(۳) ارتفاع موضوع الاصل بوجود الدليل
(۴) الشك في موضوع الاصل بعد وجود الدليل
- ۸۳- عدم حجيت استصحاب قهقري به جهت لزوم کدام يك از مقومات است؟
- (۱) وحدت متعلق يقين و شك
(۲) تعدد زمان متقين و مشكوك
(۳) اجتماع يقين و شك در زمان واحد
(۴) سبق زمان متقين بر زمان مشكوك
- ۸۴- عبارت زیر در کدام مورد از شبهات مفهومیه است؟
«الحق فيه أن إجمال الخاص يسرى إلى العام؛ لأن المفروض حصول العلم الإجمالي بالتخصيص واقعاً و إن تردد بين شيئين، فيسقط العموم عن الحجية في كل واحد منهما»
- (۱) دوران بين متباينين، مخصص منفصل
(۲) دوران بين متباينين، مخصص متصل
(۳) دوران بين اقل و اكثر، مخصص متصل
(۴) دوران بين اقل و اكثر، مخصص منفصل
- ۸۵- کدام مورد در تعبیر از حرمت نقض يقين در اخبار استصحاب بنا بر نظر مظفر درست است؟
- (۱) مجاز در حذف مضاف
(۲) کنایه از عمل به متيقن
(۳) مجاز در کلمه
(۴) مجاز در اسناد
- ۸۶- کدام مورد در دلالت سیره عقلا بر حجيت استصحاب مورد قبول مظفر است؟
- (۱) ادله برائت و احتیاط در شبهات، مانع امضای سیره عقلا در استصحاب است.
(۲) سیره عقلا بر استصحاب صرفاً در شك در رافع جریان یافته است.
(۳) حجيت سیره عقلا در گرو آن است که منشأ تبعدي داشته باشد.
(۴) استصحاب از شمول آیات رادع از ظن خروج تخصصی دارد.
- ۸۷- بنا بر نظر شيخ انصاري استدلال به آیه ﴿ما كان الله ليضلّ قوماً بعد اذ هديهم حتى يبين لهم ما يتقون﴾ تنها بر چه اساسی مستلزم توقف خذلان بر بیان است؟
- (۱) فحوای آیه
(۲) ورود آیه بر ادله دیگر
(۳) حکومت آیه بر ادله دیگر
(۴) ملازمه عقليه بين حکم عقل و حکم شرع
- ۸۸- بنا بر نظر شيخ انصاري روايت «كل شيء منه حلال و حرام فهو لك حلال حتى تعرف الحرام منه بعينه فتدعه مربوط به چه شبهاتی است و به چه دليل؟
- (۱) شبهات موضوعيه، به دليل اینکه مقصود از كل شيء، هر جزئی خارجی دو قسم حلال و حرام دارد.
(۲) شبهات حکميه، به دليل اینکه مقصود از كل شيء، هر فعلی از افعال است که متصف به حليت و حرمت می شود.
(۳) شبهات حکميه و موضوعيه، به دليل اینکه مقصود از كل شيء، هر فعل و عيني است که متصف به حليت و حرمت می شود.
(۴) شبهات مفهوميه حکميه، به دليل اینکه مقصود از كل شيء، کلی در ذهن است که در خارج متصف به حليت و حرمت می شود.
- ۸۹- عبارت «إن الخبر قرينة على الكتاب و الأصل الجاری في القرينة مقدم على الأصل الجاری في ذي القرينة» دليل بر کدام بحث است؟
- (۱) لزوم عرضه اخبار بر قرآن کریم
(۲) حجيت خبر واحد محفوف به قرينه
(۳) تخصيص پذیری کتاب به خبر واحد
(۴) عدم امکان فهم قرآن جز از طريق قرائن موجود در خبر

۹۰- بنابر نظر شیخ انصاری، مراد از رفع آثار در حدیث رفع چیست؟

- (۱) عموم آثار مترتبه بر عنوانات مذکوره من حیث هی
(۲) عموم آثار شرعی، عقلی و عادی
(۳) آثار شرعی مترتب بر خطا و سهو
(۴) رفع آثار مجعوله شرعیه

